

Eeuwenoude eik kan er na een wormenkuur weer tegenaan

Oudje | De stokoude eik van Beilen was op sterven na dood, maar staat er na maatregelen van de Bomenwacht weer fief bij.

Susan Wichgers
redactie binnenland

Misschien is hij wel 300 jaar oud, de dikke eik van Beilen, al lopen de schattingen in het Drentse dorp uiteen. De één beweert dat hij 350 jaar oud is, de ander houdt het op een eeuw minder. Hoe dan ook: na al die tijd is het niet zo verwonderlijk dat de monumentale zomereik kampte met wat gezondheidsproblemen.

Want de Beilense eik stond er niet goed bij, ontdekten deskundigen bij een controle in 2019. De bladeren waren klein en geel, de twijgen kort, er was veel dood hout. Onder de grond was het ook niet al te best gesteld: er krioelden bijvoorbeeld amper regenwormen.

Gelukkig weet de Bomenwacht, een project van Landschapsbeheer Drenthe om oude bomen in leven te houden, wel raad met zorgbehoevend groen. De dienst heeft in totaal ongeveer 3200 monumentale bomen in Drenthe onder zijn hoede en heeft al verschillende oudjes gered.

Een 125 jaar oude beuk die doormidden dreigde te splijten, kreeg bijvoorbeeld binnen 24 uur na een melding een noodanker van de Bomenwacht, waardoor de scheur minder diep werd. En een eeuwenoude knotlinde in Gieten werd met stalen steigerpijpen extra goed vast-

*‘Ja, jippie, een feestje.
Er is zoveel te zien aan
zo’n boom als je weet
waar je moet kijken.’*

boomspecialist André Efftink

De Meezitter

**Een nieuwsbrief
met wat wél goed
gaat in de wereld**

trouw.nl/meezitter

gezet in de bodem. Zo werd ook de Beilense eik in de jaren na de inspectie onder handen genomen.

In feite, zegt boomspecialist André Efftink, moesten zij ‘terug naar de basis’. “In Nederland willen we alles netjes houden, dus het gras om de boom heen werd wel 26 keer per jaar gemaaid.”

Maar een boom is daar niet bij gebaat, zegt de specialist. Dat gebeurt nu dus nog maar één keer per jaar. Zwerfkeien om de eik heen moesten voorkomen dat er toch een machine in de buurt kwam.

De bodem werd verbeterd met compost en wormenmest en kilo's regenwormen werden uitgezet. De ‘grote werkers’, noemt Efftink ze. Die graven gangen waardoor de bodem luchtiger wordt en voedingsstoffen beter worden verspreid. En graven deden ze. “Een jaar of zes geleden was de bodem haast een betonplaat”, zegt Efftink. “Vorige week liep ik er nog: de bodem veert.”

De Beilense eik zelf ziet er ook een stuk beter uit. Bladeren hebben een gezond formaat, de kroon oogt voller. “Ja, jippie, een feestje”, vindt de boomspecialist. “Er is zoveel te zien aan zo’n boom als je weet waar je moet kijken.”

Er is nog wel een menselijke bedreiging voor de eik: de plannen om het naastgelegen kruispunt te verleggen. Weliswaar wordt er bij die plannen als het goed is rekening gehouden met de boom. Maar de Bomenwacht houdt de boel zeker in de gaten, zegt Efftink. “Dat is wat we kunnen doen om voor zo’n boom op te komen. Die heeft natuurlijk geen stem.”